

Radim Polčák, Pavel Loutocký, František Kasl, Jakub Míšek, Petr Hostaš, Tomáš Lechner, Tereza Kyselovská, Pavel Koukal, Matěj Myška, Miroslav Uříčar, Václav Stupka, Jan Tomíšek, Josef Kotásek, Jakub Harašta:

Právo informačních technologií, 2. vydání

Wolters Kluwer ČR, 2024, 988 s.

Na konci minulého roku bylo vydáno druhé vydání monografie Právo informačních technologií. První vydání bylo odbornou veřejností velmi kladně přijato a bylo vydáno v roce 2018. Na tuto skutečnost v předmluvě 2. vydání upozorňuje soudce Soudního dvora Evropské unie Jan M. Passer. Odkazuje přitom na Moorův zákon, podle kterého se výkon počítačů každé dva roky zdvojnásobí. Tím poukazuje na dynamiku všech souvisejících oborů a potřebu aktualizovat původní první vydání knihy.

O dynamice vývoje informačních technologií, ale zejména vývoje relevantních právních úprav a aktivity evropského zákonodárce vypovídá i to, že první vydání mělo 656 stran a druhé narostlo na úctyhodných 988 stran. Tento nárůst objemu knihy přitom není způsobem rozmarem autorů, touhou nafukovat své dřívější texty nebo snahou o zlepšení fyzické kondice studentů právnických fakult, kteří by tuto robustní kilo a půl vážící knihu nosili v batohu. V knize bylo nutné zohlednit právní aspekty umělé inteligence, kterým se první vydání pochopitelně nevěnovalo, a objevila se také nová kapitola zaměřená na elektronickou identifikaci. Dále byl v kapitole k elektronickému obchodu doplněn zajímavý a rozsáhlý text řešící aspekty nekalé soutěže a nekalých obchodních praktik v rámci e-commerce a nezbytné bylo také například přepracování kapitoly k odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti v souvislosti s přijetím nařízení o digitálních službách nebo s povinnostmi poskytovatelů služeb sdílení online obsahu. Výrazný zásah byl nicméně vhodně proveden i v dalších kapitolách.

Struktura a metoda knihy jsou determinovány její první kapitolou věnovanou pojmu a metodě práva informačních technologií. Zde je konstatováno, že původní věda práva informačních technologií se z počátku věnovala převážně základním axiomům tohoto oboru, nicméně nyní mají spíše navrch na sobě na první pohled nezávislé specializované problémy. Kniha se tak nejprve zabývá vývojem práva informačních technologií, metodami regulace nebo výkladu, v další kapitole se věnuje místní působnosti práva na internetu a následně se již věnuje konkrétním oblastem a problémům, které se v rámci regulovaných fenoménů objevují. Kniha se hlásí k pragmatické metodě výkladu právních norem z oblasti práva informačních technologií, která bere v úvahu především praktické důsledky interpretace právních pravidel.

Obě témata rozebíraná v rámci první kapitoly – metoda regulace v právu informačních technologií a pragmatická metoda výkladu – spolu úzce souvisí. Jednak je třeba si klást otázky ohledně vymahatelnosti právních norem v prostředí internetu. Zákonodárce si totiž může do právního předpisu napsat cokoli, otázka ale je, jestli takové pravidlo bude v rámci internetu bez reálných hranic vůbec vymahatelné a navazující rozhodnutí soudu nebo správního orgánu skutečně vykonatelné. Stejně tak má v rámci regulovaných fenoménů určité limity i konzervativní výklad právních norem a je nezbytné nutně brát pragmaticky v úvahu i dopady dosažených závěrů. **Proto je třeba přivítat přístup autorů, kteří jednak nepřistoupili k otrocké replikaci textu právních norem a relevantní rozhodovací praxe, ale naopak vykládají právní normy tak, že berou v úvahu široký kontext regulovaného vztahu, a navíc čerpají ze svých bohatých praktických zkušeností v regulovaných oblastech.**

Domnívám se, že kniha má význam i pro čtenáře, kteří se přímo nezabývají právními aspekty informačních technologií. Kniha není suchým právnickým textem, ale v rámci jednotlivých kapitol se autoři věnují tématům ze širší perspektivy a zohledňují i historický a technologický vývoj regulovaných technologií a právních vztahů s nimi souvisejících. Autoři se věnují také společenským souvislostem rozebíraných témat a důvodům, z jakých se zákonodárce rozhodl regulovat konkrétní právní vztahy.

V závěru své předmluvy Jan M. Passer autorům přeje, aby jim vydržel elán i energie do verze knihy 3.0, která je při pokračující platnosti Moorova zákona prakticky nevyhnutelná. Verze 3.0 je dle mého však nevyhnutelná i z důvodu, že právní stav je v publikaci uváděný k 31. 12. 2023, avšak k vydání došlo až v prosinci 2024. S ohledem na pozitivní přijetí 1. i 2. vydání knihy ze strany odborné veřejnosti, tak nezbývá než doufat, že verzi 3.0 budeme moci držet v rukou dříve než za téměř 7 let.

JUDr. Adam Jareš, Ph.D.

ředitel odboru právního a legislativního, Digitální a informační agentura